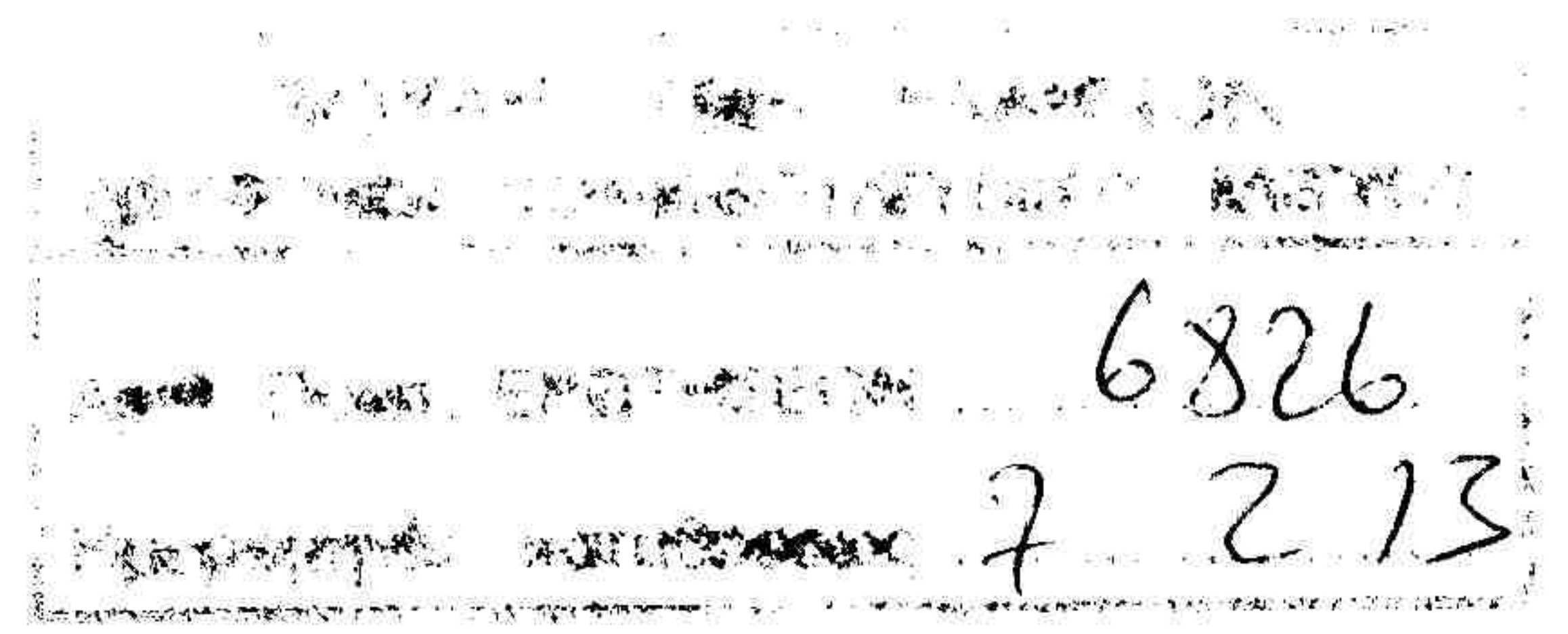

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Σύμφωνο Δημοσιονομικής Σταθερότητας

Μπορεί ο πανικός στις αγορές ομολόγων να έχει καταλαγιάσει ωστόσο τα ερωτηματικά και οι αμφιβολίες για το μέλλον της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνεχίζουν να παραμένουν ανοικτά. Η κρίση δεν ξεπεράστηκε. Η ευρωπαϊκή επικράτεια παραμένει ασταθής. Όσον αφορά στην Ευρωζώνη ο φόβος αιφνίδιας διάσπασης της νομισματικής ένωσης υποχωρεί, ωστόσο η σκληρή και αδιάλλακτη θέση της Γερμανίας από την έναρξη της κρίσης και έπειτα έχει δημιουργήσει τεράστιο χάσμα τόσο στους πολιτικούς όσο και στη βούληση των λαών, που πολύ δύσκολα μπορεί να καλυφθεί. Η κατάσταση εξακολουθεί να παραμένει ανησυχητική, με την πραγματική οικονομία να έχει βαλτώσει. Το σκληρό ευρώ αρχίζει και δημιουργεί πολιτικές εντάσεις. Η ισχυροποίηση του νομίσματος από τις αγορές ενισχύει ακόμη περισσότερο την ανταγωνιστικότητα της Γερμανίας. Για τη Γαλλία αποτελεί κίνδυνο, που μπορεί να υπονομεύσει τις εξαγωγές της και γενικότερα την ανάπτυξη της οικονομίας της. Η κρίση έχει ακόμη μέλλον. Μπορεί η Ευρωζώνη να γονάτισε εξαιτίας της καταστροφικής γερμανικής διαχειριστικής φιλοσοφίας, είναι καιρός ωστόσο οι διαμορφωτές της οικονομικής πολιτικής να αρχίσουν να αλλάζουν σκέψη πριν να είναι πολύ αργά. Παρόλο που η οικονομία της Γερμανίας είναι από τις περισσότερο ανταγωνιστικές παγκόσμια, η ύφεση, την οποία υφίστανται ορισμένες από τις πιο σημαντικές οικονομίες της Ευρωζώνης, δεν θα αργήσει να την επηρεάσει και αυτή. Το χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών χωρών ωστόσο διευρύνεται. Οι χώρες του ευρωπαϊκού νότου βρίσκονται σε πολύ δύσκολη οικονομική κατάσταση. Εάν η οικονομία δεν βελτιωθεί γρήγορα θα αυξηθούν οι κοινωνικές αντιδράσεις. Όπως έχουν τα πράγματα, οι προοπτικές είναι δυσοίωνες. Το ΔΝΤ υπολογίζει, ότι το κατά κεφαλήν ΑΕΠ θα είναι χαμηλότερο το 2017 απ' όσο το 2007, δηλ. μια χαμένη δεκαετία. Το βόρειο τμήμα της Ευρωζώνης εξακολουθεί να αντιμετωπίζει την κρίση ως αποτέλεσμα της αδυναμίας των χωρών, που αντιμετωπίζουν δημοσιονομικά προβλήματα να εφαρμόσουν τους προβλεπόμενους κανόνες, δηλ. τους όρους δημοσιονομικής σταθερότητας της Ε.Ε., με τη λιτότητα να προτάσσεται ως λύση στα προβλήματα. Αγνοεί, ότι ο στόχος του 3% που έχει τεθεί για το συνολικό έλλειμμα είναι ανέφικτος και ασφυκτικά περιοριστικός και που υπονομεύει την οικονομική σταθερότητα κάθε κράτους - μέλους, ειδικά σε περιόδους έντονης ύφεσης, όπως η σημερινή, που διέρχεται το μεγαλύτερο τμήμα της Ευρώπης. Το Σύμφωνο Δημοσιονομικής Σταθερότητας υπό τις παρούσες συνθήκες αποτελεί συνταγή για καταστροφή. Θεσμοθετεί για όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις επιταγές του Μνημονίου, κι όπως εφαρμόζεται και στη χώρα μας, δηλ. τα δημοσιονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζει κάθε χώρα (υψηλό δημόσιο χρέος, έλλειμμα κλπ) θα λύνονται υποχρεωτικά και αυτόματα μέσω της εφαρμογής της εσωτερικής υποτίμησης (για τις χώρες της ευρωζώνης), αλλά με οζύτατες αρνητικές συνέπειες, ύφεσης, ανεργίας, οριζόντιων περικοπών σε μισθούς και συντάξεις, περικοπών δημοσίων επενδύσεων, διάλυσης των εργασιακών σχέσεων, αποδόμησης του ασφαλιστικού συστήματος και του κοινωνικού κράτους.

Τα πράγματα όσον αφορά τη χώρα μας είναι εξαιρετικά δύσκολα. Κάθε τόσο τίθεται ένα καινούργιο μεγάλο ζητούμενο, που υποτίθεται, εάν το πετύχουμε, θα μπορέσει να ανακάμψει η χώρα. Οι αυξήσεις φόρων και οι απολύσεις χιλιάδων δημοσίων υπαλλήλων αποτελούν τα νέα μεγάλα προαπαιτούμενα της συμφωνίας κυβέρνησης και δανειστών για τη συνέχιση της δανειοδότησης. Όσον αφορά τη νέα φορολόγηση είναι αδύνατο να αποδώσει και για πολλούς λόγους. Για να συλλάβει τη φοροδιαφυγή το κράτος απαιτεί να κλείσουν περισσότερες επιχειρήσεις και να πτωχεύσουν ακόμη περισσότερα νοικοκυριά. Με την πολιτική αυτή και δίχως αύξηση της ρευστότητας και δημιουργία νέων θέσεων εργασίας η χώρα δεν μπορεί να ανασάνει.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Η παραδοχή, ότι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο συνεπώς και η Ευρωπαϊκή Ένωση που δεν αμφισβήτησε αλλά μάλιστα προσυπέγραψε την ακολουθούμενη μέθοδο έκαναν λάθος στον τρόπο υπολογισμού των επιπτώσεων του Μνημονίου επί της ελληνικής οικονομίας, είναι μια πράξη που πρέπει οπωσδήποτε να εκτιμηθεί. Παραγνωρίζεται το γεγονός, ότι την περίοδο που καταρτίζονταν τα Μνημόνια πάρα πολλές φωνές, εντός και εκτός Κοινοβουλίου, προειδοποιούσαν και επεσήμαιναν σε όλους τους τόνους ότι η σχεδιαζόμενη πολιτική θα οδηγήσει σε δυσανάλογα μεγάλη ύφεση, η οποία με τη σειρά της θα δημιουργήσει έναν φαύλο κύκλο μείωσης εισοδημάτων, αγοραστικής δύναμης, φορολογικών και κρατικών εσόδων, και που αναπόφευκτα θα οδηγήσει σε νέα μέτρα με τις ίδιες ακριβώς συνέπειες. Οι προβλέψεις τους δυστυχώς επιβεβαιώθηκαν. Οι επιπτώσεις της ύφεσης, που είναι πολύ βαθιά και συνεχίζει, είναι τεράστιες. Τα χρήματα που δόθηκαν στις τράπεζες δεν θα διοχετευθούν στην αγορά, ως όφειλαν τράπεζες και δανειστές. Η κοινωνική κρίση έχει μετατραπεί σε ανθρωπιστική.

Οι έννοιες της συναίνεσης και της αλληλεγγύης, το κοινωνικό συμβόλαιο, στο οποίο οικοδομήθηκε το μεταπολεμικό μοντέλο των ευρωπαϊκών κοινωνιών, τείνει να διαλυθεί. Το μεγαλύτερο θύμα της κρίσης που έχει χτυπήσει την Ευρώπη είναι η Ελλάδα.

Βασικό προεκλογικό σύνθημα για τα τρία κόμματα, που συναπαρτίζουν την Κυβέρνηση, ήταν η επαναδιαπραγμάτευση.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Ενόψει της επικείμενης επίσκεψης των εκπροσώπων των δανειστών στη χώρα, προτίθεται η κυβέρνηση να ζητήσει αποζημίωση για τις ζημιές που υπέστη η χώρα από το καταστροφικό λάθος της πολιτικής του ΔΝΤ, της ΕΕ και της ΕΚΤ και το οποίο προκάλεσε απώλεια τουλάχιστον 45 δις ευρώ από το ακαθάριστο εθνικό προϊόν της χώρας, με τις αντίστοιχες επιπτώσεις στα έσοδα του κράτους, στην εκτόξευση της ανεργίας και στην ευρύτερη κατάσταση της ελληνικής κοινωνίας;

Αθήνα, 7 Φεβρουαρίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών